

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1013. An & qualiter immunitate gaudeant privata oratoria,
monasteria hospitalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

regressarius fruatur adhuc ultra 40. passus alylo, ut AA. mox citandi non verò procedat in eo, qui teadit ad Ecclesiam, & neendum in eo receptus fuit, ita juxta c. definitivit 17. q. 4. ubi dicitur: qui Ecclesias petunt per omnia licitum est eis in 30. passus ab Ecclesia januis progrebi. probabilius docere videntur Farin. l.c. 18. num. 293. Decian. tr. crimi. l. 6. c. 26. num. 6. & alii, quos citat & sequitur Delb. cit. s. 8. n. 7. Item Haunold. de jure & just. Tom. 6. n. 152. Contrarium tamen (nimis etiam tendentes primoad Ecclesiam intra dictum spatum frui alylo eò quod can. sicut antiquius variaque s. Cong. decreta apud Fagn. loquantur indistinctè, seu pariter decernant asylum servandum intra spatum 40. vel 30. passuum ab Ecclesia) tenent Tuscb. v. immunitas. concl. 59. n. 1. & seq. Dian. p. 6. tr. 1. resolut. 2. Fagn. in c. Ecclesiæ b.t. n. 17. Reiffenst. b.t. n. 35.

3. Tertio, ut procedat in locis, in quibus adhuc viger jus alyli in spatio 40. vel 30. passuum, secus ubi id ipsum converudine abrogatum est. esse verò hodieum id sublatum converudine contraria tenent Suar. l. c. l. 3. c. 9. num. 8. Nav. man. c. 25. n. 18. Covar. l.c. Clat. §. præl. crimi. q. 30. n. 1. Laym. l. 4. tr. 9. c. 3. num. 2. Haunold. l.c. Wiesbn. de jure. aylor. p. 2. a. 1. num. 20. Gavant. in addit. adam. Episc. v. immunitas n. 5. & alii, quos plures citat & sequitur Delb. cit. s. 8. num. 10. qui etiam num. 11. citans pro hoc Sanh. Tom. 2. consil. mor. l. 6. c. 1. du. 7. Nav. Clat. &c. ait pro dictorum passuum circuitu nunc tali jure gaudent tantum ambitum camiterii ab Episcopo deputatum. de quo paulò post. Item, quod non amplius, uti olim, dum nondum erant tot Ecclesiæ, domus parochorum, & Canoniconrum existentes prope Ecclesias in dicto spatio gaudabant jure alyli, eo modo gaudent, maximè dum talis domus locata vel in emphyteusin concessa laico ut Farin. l.c. c. 16. num. 2. old. 2. conf. 53. Peregin. c. 4. num. 77. Nald. in sum. v. Eccles. n. 7. & alii apud Delb. l.c. n. 12. qui tamen addit, non improbabiliter & satis piè contrarium tradi à Sanch. l.c. Nav. cit. c. 25. n. 18. Dian. p. 3. tr. 1. resol. 71. Lezan. Ambros. Bonac. Decian. & alii, contrarium, nempe non esse sublatum, saltem universaliter, cum Fagn. l. c. n. 20. defendit Reiffenst. b.t. num. 37. eò quod, ut Fagn. S. Congregatio, etiam post tempora Covarruvia & Clari, declaraverit & decreverit, immunitatem in dicto spatio indistinctè servari. Illud verum, talem converudinem non præsumi; cum sit facti, adeoque debere probari; & ubi de tali in contrarium converudine legitimè præscripta non constat, Judices Ecclesiasticos semper posse ac debere ius illud omnimode manuteneare, ac malefactores pro viribus defendere, relinquendo potestari sæculari onus talem converudinem probandi, si quando vi illius extraditionem prætendit Reiffenst. num. 38.

Quæst. 1013. an & qualiter immunitate alyli gaudent privata oratoria, monasteria, hospitalia?

1. Resp. ad primum: Oratoria & capella auctoritate Episcopi erecta vel deputata, non R. P. Lenr. Jur. Can. Lib. III.

attendendo, an sint in via publica, an in ædibus privatorum, secundum dicta gaudent immunitate alyli. secus est de erectis privatâ authoritate, ut sunt quarundam confraternitatum, vel etiam erecta in privatorum ædibus constituta, etiam si ibi de licentia Episcopi legatur missa, ut juxta declarationem s. cong. Episc. in una maceratens. de 17. Novemb. 1617. & s. cong. immunitatis in una perusina de 9. decemb. 1631. Abb. in c. Ecclesiæ b.t. Clat. l. 5. q. 30. n. 7. Covar. l.c. c. 20. n. 4. Barb. jur. Eccl. l. 2. c. 3. num. 67. Suar. de relig. Tom. 1. l. 3. c. 9. num. 10. Sanch. de mat. l. 9. d. 15. num. 39. Filliuc. tr. 15. c. 6. q. 5. num. 150. & alii, quos citat & sequitur Delb. cit. c. 16. du. 9. s. 12. num. 1. ex ea ratione, quod quæ privata authoritate eriguntur, privata authoritate rursus ad usus profanos converti possint juxta c. adhac. de relig. domib.

2. Resp. ad secundum: competit jus alyli omnibus monasteriis, conventibus, domibus & habitationibus religiosorum Fagn. in c. Ecclesiæ b.t. num. 28. Barb. l.c. num. 72. Laym. l.c. c. 3. num. 9. Delb. l.c. s. 11. num. 1. Reiff. b.t. n. 45. cum communi Arg. can. quisquis 17. q. 4. & l. omnia privilegia c. de Episc. & Cler. Veniuntque nomine monasterii non tantum interiora illius claustra, cellæ, habitacula, sed etiam horti, areæ, officinæ, domus familiarium, imò & stabula animalium; cum quæ religiosis adhærent, religiosa sint l. 43. ff. de R. V. ac ita docent Barb. l.c. Sanch. l.c. num. 41. Castrop. Tom. 2. tr. 11. disp. unic. p. 6. num. 18. Dian. l.c. resol. 6. Rodriq. Tom. 2. 99. regular. q. 75. a. 3. Portel. in dub. regul. v. Ecclesia immunit. Farin. l.c. c. 17. num. 268. Depb. l.c. prout pater ex Bulla Gregor. IV. cum alias. & l. pateant. c. de his qui ad Eccles. confug. & colligitur ex c. 2. de conservud. can. frater. can. minor. 17. q. 4. juxta probabilitorem tamen, quam contra Rodriq. Dian. LL. cit. tuentur. Barb. l.c. num. 37. & seq. Delb. l.c. num. 3. hæc non extenduntur ad Grangias religiosorum, quæ sunt parva domus velutique spatha eorum & membra monasterii ejus potestati & superioris illius jurisdictioni subjecta, uti etiam tener Reiffens. num. 46. & Delb. l.c. num. 4. cum Barbos. num. 74. & 75. Satis sibi porbare dicat Villas seu domus, quas à monasterio separatas religiosi cauâ recreationis vel economie aut hospitibus excipiendis habent, non frui immunitate alyli, ex ea ratione, ut Reiffenst. quod hæc loca nullâ ratione sint religiosa; cum nec religiosis locis adhærent, nec authoritate Episcopi constituta. Exteriore quoque monasterii ambitum (quamvis secus sit de ambitu Ecclesiæ religiosorum) per passus 30. non frui immunitate alyli; eò quod iura non meminerint quæ ad hoc monasteriorum; sed solitarum Ecclesiæ. afferit Reiffenst. cit. n. 46. in fine.

3. Resp. ad tertium: jus alyli competit universaliter omnibus locis piis, ad caritatis, misericordiæ, religionis opera, aliumve pium usum auctoritate Episcopi constitutis, utpote eo ipso religiosis, ac propterea gaudentibus omnibus privilegiis, quibus Ecclesiæ juxta l. omnia. c. de SS. Eccles. qualia sunt Xenodochia pro pauperibus, peregrinis, nosocomia pro infirmis, orphanotrophia pro educandis pueris orphanis, hospitalia pro senibus & debilibus, ita Arg. c. ad hec de

relig. domib. can. ligna. dif. I. de consecrat. can. definitur. 17. q. 4. docent. Abb. in c. Ecclesia. b. t. num. 6. Fagn. ibid. num. 17. Laym. l. c. Barb. l. c. num. 67. Reiffenst. b. t. num. 47. Tusch. v. Ecclesia. concl. 10. num. 2. Barbos. l. c. Castrop. l. c. num. 17. Laym. l. c. Delb. l. c. f. 10. à n. i. citatis plurimis aliis. Extenditurque id probabilitate cum Tusch. Delb. l. c. num. 4. & aliis ad hospitalia autoritate Episcopi erecta, et si in iis non sit altare, nec campanile aut Ecclesia, modo ex aliis colligatur esse autoritate Episcopi erecta; quia adhuc loca sint religiosa, et si non sacra.

Quæst. 1014. an & quando cæmiteria gaudent jure asyli?

Resp. de iis, dum conjuncta & contigua sunt Ecclesiis eodem jure gaudere cum Ecclesia, haber communis, ut videre est apud Delb. cit. du. 9. f. 9. num. 1. citantem pro hoc ingentem turmam AA. & constat ferè ex dictis supra. cæmiterium quoque ab Ecclesia separatum gaudere hoc jure, quia eo ipso, quod sepulchrum fidelium sit deputatum, presumuntur esse benedictum & autoritate Episcopi constitutum, docent Nav. c. 25. v. cæmiterium. Farin. l. c. c. 27. num. 264. Castrop. l. c. num. 16. Dian. l. c. resol. 6. Germon. de sacror. immunit. l. 3. à num. 31. Ritterhus. de juri asyli. c. 12. Bertach. in repertor. v. cæmiterium. num. 2. Delb. l. c. n. 2. extenditurque hoc jus etiam ad ostium & porticum cæmiterii, ut Idem num. 4. cum Gorrea in relati. de immunit. p. 2. n. 16. & Peregr. c. 4. num. 55. & 56. Item ad cæmiterium, licet non benedictum ab Episcopo, sed ad simplice sacerdote, ut Idem num. 5. cum eodem Peregrin. Farin. Suar. Ambrosin. & aliis à se citatis. Item ad cæmiterium à nullo benedictum, modò in eo aliquis Christianus sepultus cum officiis Ecclesiasticis & de licentia Episcopi, ut Delb. n. 5. cum citatis ab eo AA. ex qua sepulcrum in dubio presumuntur autoritate Episcopi deputatum, adeoque religiosum in ordine ad gaudendum asylo. Reiffenst. b. t. num. 41. Farin. & Nav. LL. cit. fecus est dum constat non intervenisse deputatio nem ullam Episcopi.

Quæst. 1015. an & qualiter configuentes ad SS. Eucharistium fruuntur asylo?

Il. Esp. primò rei configuentes ad SS. Eucharistiam, dum ea per plateas ad infirmum deportatur aut reportatur, vel in processione circumfertur, gaudent asylo, non quidem de jure, utpote in quo nihil desuper statutum, sed de conservidine piè & merito inducta ex extensa in favorem immunitatis. Abb. in c. Sanct. de celebrat. missar. Sylv. v. immunitas. num. 1. Laym. l. c. n. 4. Barb. l. c. num. 69. Delb. l. c. f. 16. num. 2. Reiffenst. b. t. num. 48. cum communi juxta declarat. S. cong. in melitens. de 28. may 1626. quam ex Pign. Tom. 6. consul. 4. num. 89. recitat Reiffenst. l. c. contra Covar. l. c. num. 6. citantem pro se Gl. in can. quasitum. caus. 13. q. 1. v. in patibus. quem tamen dubium manere ait Delb. ex ea ratione, quod corpus Christi sit longè dignius omni loco sacro & religioso, quin & prætentia Christi videatur pro tempore facere locum sacrum & religiosum; ut Reiffenst. ex Delb. dum is ait: ubi Papa ibi Roma: cur non ubi præsens corpus Christi,

XLIX.

ibi etiam locus sacer & religiosus. ad hæc indecens videatur, illos de jure civili gaudere asylo, qui ad statuas principum confugiunt, l. unic. c. de his, qui ad stat. princip. confug. & illos tali jure privari, qui ad Regem Regum corporaliter præsentem confugiunt.

2. Resp. secundò extendendo & limitando priorem responsonem, ita ut gaudeant asylo, etiam vestem sacerdotis deportantis illam, aut etiam hastam baldachini, sub quo deportatur, non tangat, sed solum associet se processioni, misceaturque se illis, qui SSimum comitantur; ut juxta declarat. S. Congreg. de 30. Septemb. 1636. apud Pignat. l. c. num. 90. dicentis: associos se processioni SS. Sacramenti, gaudet immunitate: tradundur Barb. l. c. Dian. p. 1. tr. I. resol. 28. Delb. l. c. Reiffenst. num. 49. ex ea ratione, quod associari illi ac omnes comitantes cum sacerdote constituant Ecclesiam quandam animatam; unde in medio eorum existens non minus securus est, quam existens in Ecclesia materiali. limitando verò, ita, ut non gaudeat asylo reus, ad quem in carcere constitutum deportatur. Similissimum; et si vestes sacerdotis deportantis illud teneat, ut habet consuetudo Reiffenst. num. 5. & teste Covar. apud illum omnes. neque communicans intre os habens & retinens Eucharistiam; cum is eam non retineat & deportet in se, ut alii in eo illam venerentur, sed ut ipso cùm reficiatur. Delb. cit. f. 16. num. 5. Reiffenst. l. c. cum Farin. l. c. num. 276. ex commun. DD. neque configuiens ad sacerdotem deportantem S. oleum ad infirmum; cum tali neque jura, neque paritas rationis, neque consuetudo faveant. multoque minus configuiens ad solum sacerdotem, vel etiam Episcopum eum apprehendendo, aut etiam reliquias SS. dum ea per plareas processionaliter deportantur Delb. l. c. num. 14. quamvis addat contrarium satis piè doceri à Corte in relati. ad c. inter alia. b. t. p. 2. num. 25. quod probabiliter quoque dicit Delb. l. c. num. 15. à Locatello testante sic definitum coram vicario Urbis anno 1614. de sacerdote induito stola extra Ecclesiam prælatâ cruce tendente v. g. ad defunctum efferendum, ut is nequeat à satellitibus etiam de licentia Episcopi capi, quod consequenter magis dicendum de sacerdote induito stola deferente l. oleum & potiore jure de sacerdote in habitu sacerdotali ad divina ministranda officiaque ecclesiastica exequenda, & vel sic Christum repræsentante ejusque vices gerente procedit dicendum. Vide Delb. a num. 16. sed neque ad imaginem S. crucis extra loca sacra in viis publicis erectam configuienes fruuntur asylo, non obstantibus canonibus 29. & 30. desumptis ex synodo claromontan, ubi Urb. 11. hoc privilegium asyli concessit, quia hi canones non sunt in jus relati nec recepti. Wiestn. b. t. n. 69.

Quæst. 1016. an & qualiter jure asyli gaudent palatia Episcoporum, Cardinalium & principum secularium & Oratorum.

Il. Esp. ad primum: Palatum seu domus Episcopi gaudet asylo ob reverentiam & decorum dignitatis Episcopalis. Covar. l. 2. var. c. 20. testans de communi. Fagn. in c. Ecclesia. b. t. num. 29. Laym. l. 4. tr. 9. c. 3. num. 3. Barb. l. c. num. 70. Delb. l. c. f. 14. num. 1. juxta clarum